

Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1015 København K

att.: KM-3
Chefkonsulent Rasmus Paaske Larsen

5/12-2009

HØRINGSSVAR

vedr. forslag til lov om ændring af lov om udnævnelse af biskopper og om stiftsbåndsløsning og forskellige andre love

I skrivelse af 14. januar 2009 har jeg givet min kommentar til forslag om højere afgangsalder for præster. Kopi vedlægges.

I forbindelse med den igangværende høringsrunde har jeg gennemlæst det til høringsparterne udsendte brev og de tilhørende bemærkninger til lovforslaget. Gennemlæsningen fører frem til denne fornyede henvendelse.

I bemærkningernes afsnit 3.4 indeholdende kirkeministeriets overvejelser vedr. forhøjelse af den pligtige afgangsalder for præster og provster nævnes en række forhold af væsentlig betydning for de overvejelser, som knytter sig til denne del af lovforslaget. Ministeriets overvejelser afsluttes med følgende konklusion:
Ud fra en samlet vurdering af de forskellige hensyn, jf. ovenfor, finder Kirkeministeriet det herefter afgørende, at præster og provsters ansættelse ikke kan gå ud over deres 75. år.

Ud fra en tilsvarende samlet vurdering vil jeg konkludere, at præsters og provsters (og biskoppers!) ansættelse ikke bør forlænges ud over 70 år, som er den nuværende afgangsalder. Jeg deler fuldt ud ministeriets overvejelser, men findes der et eneste argument end sige overvejelse, som taler for, at en højere afgangsalder ville være et gode for 'den moderne folkekirke'? I modsætning til mange andre tjenestemandstillinger uden for folkekirken, så findes der for 70-årige sognepæster i landsogne nærmest ingen mulighed for hverken omplacering eller aflastning på dele af tjenesten som f.eks. konfirmandundervisning.

Såfremt de politiske vinde tilsiger, at der skal være en mulighed for højere afgangsalder, så bør loven indeholde en bestemmelse om, at en forlængelse ud over det 70. år forudsætter menighedsrådets og tilsynets opbakning. Netop dét synspunkt indgår vel sagtens af indlysende grunde også i flere af biskoppernes bemærkninger til forslaget om højere afgangsalder. Vurderingen kan have sammenhæng med den erfaring, biskopperne har med det levede liv i sognene. En mellemøsning med 72 år forekommer mig at være et uargumenteret og dårligt kompromisforslag.

Endelig forekommer det ikke indlysende, at man i samme ombæring, som man taler om at begrænse biskoppers tjenesteperiode, arbejder for at forlænge menighedens risiko for at være stavnsbundet til en og samme præst i ca. 50 år! Indrømmet, det er en ganske negativ tilgang til en af lovforslagets konsekvenser; men nogle steder kan det blive en realitet og et åg der proklamerer det modsatte af 'moderne folkekirke'!

DERFOR: Lad fornuften råde og giv mulighed for en forlænget ansættelse ud over det 70. år med op til fem år efter ansøgning og under forudsætning af menighedens og tilsynets tilslutning.

Med venlig hilsen

Jens Olesen, medlem af Gauerlund Menighedsråd

Baldersvej, 7080 Børkop
mail jo@kirkerneshus.dk

KIRKEMINISTERIET
07 DEC. 2009

Kopi

Kirkeministeriet
Frederiks Holms Kanal 21
Postboks 2123
1015 København K

att.: chefkonsulent Rasmus Paaske Larsen

Børkop, den 14. januar 2009

KOMMENTAR
til forslag om højere afgangsalder for præster

Jeg har haft anledning til at læse ministeriets brev af 18. december 2008, dokument nr. 392757.

Nærværende kommentar sigter alene på forslaget om en ændret afgangsalder for præster, hvor der er mindst to forhold, som i relation til det fremførte forslag giver anledning til skepsis:

1. Også præster kan miste evnen til at vurdere tidspunktet for rettidig afgang fra embedet. I det kirkelige system er der ingen til at varetage menighedens interesse, hvor en sådan situation opstår. Eller rettere: Der er reelt ingen med både myndighed og vilje til at gennemføre en begrundet afskedigelse af en slidt og initiativløs sognepræst!
2. Menighedsrådet er ifølge det fremlagte forslag helt uden indflydelse i forhold til den enkelte præst. Hvor der ikke er sammenfald mellem præstens ønske og menighedens/menighedsrådets vurdering af hensigtsmæssigheden i et sådant ønske, vil forslaget blive betragtet som et statsadministrativt overgreb på menighedens kaldsret.

Til forslaget vedrørende tjenesteboligkravet i relation til ældre præster er knyttet den for mig at se gode bestemmelse, at dispensation kun gives såfremt præstens ønske støttes af en beslutning i menighedsrådet. Såfremt en sådan dispensation ville blive givet uden form for sanktionsmulighed fra menighedsrådets side, ville også det blive betragtet som et statsadministrativt overgreb i et indrekirkeligt anliggende. Det ville kunne afføde stærke reaktioner og svække muligheden for et fortsat godt samarbejde mellem præst og menighedsråd. Bestemmelsen sikrer den gode samarbejdsrelation mellem præst og menighedsråd/menighed.

En tilsvarende reaktion må forventes ved en administrativt gennemført forhøjelse af præsters afgangsalder. Ikke over alt, naturligvis. Der vil være steder, hvor både præst og menighed/menighedsråd vil hilse ændringen og dens muligheder velkommen og gøre brug af den. Fint. Men der vil også være steder, hvor ændringen vil udløse spændinger og reaktioner, som i alvorlig svækker muligheden for godt samarbejde mellem præst og menighedsråd.

Det skal være mit forslag, at en bestemmelse tilsvarende den, som der lægges op til vedrørende lempelsen af tjenesteboligkravet, også gøres gældende i forslaget om ændret højeste afgangsalder for sognepræster.

Med venlig hilsen

Jens Olesen, medlem af Gauerslund Menighedsråd
Baldersvej 7
7080 Børkop